

res Kontrolapparater til at virke fuldt ud efter deres Bestemmelse, nemlig i sanitær Henseende, og da var der ingen Grund for Staten til at yde nogen Erstatning, idet en saadan Udgift i sanitær Henseende kommer samtlige Byens Borgere til gode.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Min Interesse ved de Forhandlinger, der have fundet Sted, knytter sig til de Udtalelser, som den højtærede Justitsminister i Dag har fremsat. Inden jeg fremsætter et Par Ytringer i den Anledning, anser jeg det dog for min Pligt at imødegaa nogle af de Udtalelser, der forud ere faldne ned Lovforslaget. Indvendingerne mod Lovforslaget falde naturligt i tre Grupper. Dels paaberaaber man sig sanitære Hensyn, dels økonomiske og dels Hensynet til Kommunerne.

Hvad de sanitære Hensyn angaa, har man villet paastaa, at Kontrollen skulde blive ringere. Intet kan være urigtigere end denne Paastand. Den skulde blive ringere — siger man — derved, at Eksportkontrollen blev lige med den indenrigske Kontrol, og Eksportkontrollen ikke er saa god som den kommunale Kontrol. Det bedrøvede mig en lille Smule, at jeg i Dag mistede den højtærede Ministers Støtte fra forrige Gang, vi behandlede Sagen, i Hævdelsen af Eksportkontrollens Godhed. Det gør mig ondt, at den højtærede Justitsminister mener at have vundet Erfaringer, der gøre ham mindre sikker i den Henseende. Jeg haaber, han maa genvinde sin Tillid til Eksportkontrollen. Maa jeg da tillade mig for det første at gøre den Betragtning gældende, at ifald Eksportkontrollen skulde være ringere end den kommunale Kødkontrol, er der al mulig Grund til at skærpe Eksportkontrollen. Vi ere alle tjente med at skærpe Kontrollen til Udlandet, og der er ingen tjent med, at den svækkes. Der er heller intet som helst til Hinder derfor, og Lovforslaget aabner fuldstændig Vejen til at skærpe den, ifald der er Trang dertil. Den egentlige Forskel mellem Eksportkontrollen og den kommunale Kontrol er, at det ved Eksportkontrollen ikke er befalede Dyr lægerne at undersøge Dyret i levende Live, medens det er paabudt ved den kommunale. Der kan være forskellige Meninger om Betydningen af Undersøgelsen i levende Live, men de sagkyndige ville dog vistnok mene, at det er den mindre Del af Undersøgelsen. Men tillægger man den nogen Vægt, staar det fuldstændig i Landbrugsministerens Magt

at give dette Tillæg til Eksportkontrollen og paalægge den synende Dyr læge at syne Kreaturet ogsaa i levende Live. Lovforslaget gaar jo ud paa, at Reglerne skulde være ens for dem alle, saaledes, at naar det er paabudt for den ene, gælder det ogsaa for den anden.

Naar man altsaa har Mistillid til Eksportkontrollen og ikke vil have den sat lige med de kommunale Kontroller, fordi disse derved vilde forringes, er det noget, som aldeles ikke holder Stik. Saa siger man for det andet, at der er nogle af de mest vidtgaende kommunale Kontroller, hvis Kontrols Skarphed ikke vil blive opretholdt, fordi man vil se at finde en passende mindre skarp Middelvej, og at en saadan vil blive befalede. Der er altsaa nogle Kontroller, hvis Skarphed vil blive svækket, men jeg tillader mig dristigt at sige, at det var ikke nogen Ulykke. Det er ikke Opgaven i nogle Købstæder eller Kommuner at føre Kontrollen til den Yderlighed, som en Teori kan opstille, eller som en Kæmnerkasse kan føle sig tjent med. Opgaven er den at sætte Kontrollen til den Højde, som efter sund Fornuft og Videnskabens Fordringer er den rigtige, men ingenlunde at føre den ud i Overdrivelser. Naar der her ganske specielt nævnes, at Aarhus Kommune er gaaet til at indføre obligatorisk Trikinundersøgelse, og at man derfor ser paa dette Forslag som en Ulykke, fordi det herefter vil kunne indtræffe, at Trikinundersøgelse ikke bliver obligatorisk alle Steder, tillader jeg mig dog at sige, at det ikke alene er Lægmandsbetragtninger, jeg gaar ud fra, men virkelig ogsaa sagkyndiges Betragtninger, naar jeg maa modsige denne Argumentation. Jeg henviser i denne Henseende til Overdyrlæge Friis' Udtalelser i „Maa-nedsskrift for Dyr læger“, hvori han meget tydeligt godtgør, at den i Aarhus for nylig indførte obligatoriske Trikinundersøgelse paa Grund af de Vanskeligheder og Bekostninger, der ere forbundne dermed, ikke staar i noget rimeligt Forhold til Farens Størrelse her i Landet. Sagen er jo den, at de Bekostninger, de Apparater, man anvender, skulde staa i et rimeligt Forhold til den tilstedeværende Fare, og Faren for Trikin sygdomme er meget lille her i Landet. Forholdet er nu meget forskelligt fra, hvad det var for 50 Aar siden. Det var for øvrigt ikke i 1866, man blev bekendt med Trikiner i Danmark. Det var allerede i 50erne. Det var i 1858, at Opdagelsen blev gjort af Zenker og senere udviklet af Virchow og Leuckart. Kort